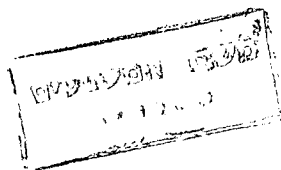

כ. כ. כ. כ.

רשומות

קובץ התקנות

27 בנובמבר 1984

4734

ג' בכסלו התשמ"ה

צמוד

- 370 . תקנות שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים) (מס' 2), התשמ"ה-1984
- 376 . הודעת ההוצאה לפועל (אגרות, שכר והוצאות) (מס' 2), התשמ"ה-1984

תקנות שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים) (מס' 2),

התשמ"ה—1984

בתוקף סמכותנו לפי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח—1948,¹
אנו מתקינים תקנות שעת חירום אלה:

פרק א': הגדרות

1. בתקנות אלה —

הגדרות

"המועד הקובע" — ו' בחשוון התשמ"ה (2 בנובמבר 1984);

"מצרך" — כל חי, דומם או צומח, בין תלוש ובין מחובר, לרבות מקרקעין, מים ומחצבים,
ולרבות מצרך דומה;

"מצרך דומה" — לרבות מצרך בעל תכונות דומות ביותר למצרך פלוני, אף אם אינו זהה
מכל הבחינות עם אותו מצרך;

"שירות" — לרבות כל שירות לוולת, וכן לרבות עינוג ציבורי כמשמעותו בחוק רישוי
עסקים, התשכ"ח—1968,² וכל עשייה במצרכים למען הזולת, לרבות בניה, בין לצורך
עצמי ובין לצרכי אחרים, לרבות הצעה לעשות כל שירות כאמור ושירות דומה; ואולם
עבודתו של עובד אינה בגדר שירות למעבידו;

"שירות דומה" — לרבות שירות בעל תכונות דומות ביותר לשירות פלוני, אף אם אינו
זהה מכל הבחינות עם אותו שירות;

"עושה שירות" — לרבות מי שעושה שירות בידי אחר, ולגבי בניה — גם לרבות הקבלן,
האדריכל, המהנדס וכל הממלא תפקידי השגחה בביצועה;

"שכר" — כל תשלום כסף, או תמורה אחרת, בעד עשיית שירות;

"מכירה" — הקניית מצרך כנגד תמורה, וכן השכרתו או מתן זכות שימוש בו, או חוזה
על עסקה כזאת, בין שיש עמן עשיית שירות ובין אם לאו, ולרבות הצעה למכירה;

"הצעה למכירה" — לרבות הודעה של אדם בכל צורה שהיא על מחיר מצרך שהוא מוכן
או מסכים למכור;

"הצעה לעשות שירות" — לרבות הודעה של אדם בכל צורה שהיא על שכר בעד שירות
שהוא מוכן או מסכים לעשות;

"חוק הפיקוח" — חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957;³

"מחיר" — מחירו של מצרך או שכרו של שירות;

"מחיר מרבי" — המחיר המרבי שנקבע למצרך או לשירות לפי הוראות חוק הפיקוח או
לפי כל חיקוק אחר;

"מחיר יציב" —

(1) אם נקבע מחיר מרבי — המחיר המרבי;

(2) אם לא נקבע מחיר מרבי — המחיר שנקבע או הותר לפי כל חיקוק או לפי

תקנות 4 או 8;

1 ע"ר התש"ח, תוס' א', עמ' 1.

2 ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

3 ס"ח התשי"ח, עמ' 24.

(3) (א) אם לא נקבע מחיר מרבי ומחירו של המצרך או השירות לא נקבע כאמור בפסקה (2) — הסכום בשקלים שבו מכר האדם את המצרך או עשה את השירות במועד הקובע; היה המחיר נקוב במועד הקובע ובמטבע חוץ או צמוד לשערו של מטבע חוץ — ייקבע סכומו בשקלים לפי השער היציג שפרסם בנק ישראל לאותו מטבע במועד הקובע; היה המחיר צמוד למדד כלשהו או למחירו של דבר כלשהו — ייקבע סכומו בשקלים לפי תנאי ההצמדה החלים על חישוב אותו מחיר למועד הקובע;

(ב) אם לא מכר האדם את המצרך או לא עשה את השירות במועד הקובע אולם מכרו או עשאו בתקופה של ששת השבועות שקדמו לו — הסכום בשקלים שבו מכר את המצרך או עשה את השירות לאחרונה בתוך אותה תקופה; היה המחיר במועד מכירת המצרך או עשיית השירות כאמור נקוב במטבע חוץ או צמוד לשערו של מטבע חוץ — ייקבע סכומו בשקלים לפי השער היציג שפרסם בנק ישראל לאותו מטבע באותו מועד; היה המחיר במועד האמור צמוד למדד כלשהו או למחירו של דבר כלשהו — ייקבע סכומו בשקלים לפי תנאי ההצמדה החלים על חישוב אותו מחיר לאותו מועד;

"מחיר העולה על מחיר יציב" — לרבות תנאי הספקה או אשראי שיש בהם, לגבי רוכש המצרך או מקבל השירות, משום הרעה בהשוואה לתנאים האמורים שחלו במועד הקובע, ואין נפקא מינה אם הרעת תנאים כאמור היא על פי חוזה;

"מטבע חוץ" — כמשמעותו בחוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978⁴;

"תושב חוץ" — כמשמעותו בהיתר הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978⁵;

"המפקח" — המפקח על המחירים שמינו השרים לענין תקנות אלה;

"השרים" — שר התעשייה והמסחר יחד עם שר האוצר.

פרק ב': יציבות מחירים

איסור העלאת
מחיר

2. (א) בתקופת תקפן של תקנות אלה לא ימכור אדם מצרך ולא יעשה שירות, במהלך עסקו, במחיר העולה על המחיר היציב.

(ב) נמכר מצרך על פי חוזה מתמשך לאספקה לשיעורין של כמויות ממנו, או נעשה שירות על פי חוזה למתן שירות מתמשך או חוזר ונשנה, לא יעלה מחירו של כל מצרך או שירות שיש לספק או שסופקו למעשה בתקופת תקפן של תקנות אלה על המחיר היציב, אף אם החוזה נכרת לפני תחילתן של תקנות אלה.

(ג) בתקופת תקפן של תקנות אלה לא יעשה אדם שירות ששכרו מחושב כשיעור מערכו של נושא העסקה בשיעור העולה על השיעור שעל פיו חישוב את שכרו במועד הקובע, ואם נושא העסקה — למעט עסקה של קניה או מכירה של מטבע חוץ — נקוב במטבע חוץ יחושב שכר השירות לפי השער היציג שפרסם בנק ישראל לאותו מטבע במועד הקובע.

(ד) היה מקובל במועד הקובע מתן הנחה במקרים מסוימים ממחיר מצרך או שירות, דרך כלל או בתנאים מסוימים, לא ימכור אדם מצרך ולא יעשה שירות, באותם מקרים, במחיר העולה על המחיר לאחר מתן ההנחה כאמור.

4 ס"ח התשל"ח, עמ' 108.

5 ק"ת התשל"ח, עמ' 1006, 1095.

3. לא ינקוב, לא יציג ולא יפרסם אדם מחיר של מצרך או שכר של שירות אלא בשקלים בלבד, וזולת אם התירו השרים בכתב לנקוב, להציג או לפרסם את המחיר במטבע אחר.

מחיר של מצרך
חדש ושל שירות
שאינו לו מחיר
יציב

4. (א) בתקופת תקפן של תקנות אלה לא ימכור אדם במהלך עסקו מצרך שלא מכר במשך ששת השבועות שקדמו למועד הקובע (להלן — מצרך חדש) אלא אם כן אישר המפקח את מחירו בכתב ומראש; לגבי מי שמכר את המצרך בתקופה שקדמה לששת השבועות האמורים רשאי המפקח לאשר שיעור העלאה לעומת המחיר שבו מכר את המצרך כאמור.

(ב) אישור המפקח יכול להיות אישי או כללי, למצרך מסוים או לסוג מצרכים; אישר המפקח מחיר של מצרך חדש במכירה מאת יצרן או יבואן, רשאי הוא לקבוע באותו אישור את המחיר לסיטונאי, לקמעונאי או לצרכן; האישור יכול שיותנה בתנאים; המפקח רשאי לשנות את התנאים.

(ג) המבקש אישור לפי תקנה זו יגיש למפקח בקשה בצירוף תחשיב וכן נתונים נוספים ומסמכים כפי שידרוש המפקח; המפקח יודיע למבקש האישור את החלטתו לא יאוחר מארבע עשר ימים מיום קבלת הבקשה והתחשיב, ואם דרש המפקח נתונים נוספים ומסמכים — לא יאוחר מעשרה ימים מיום קבלתם.

(ד) לא הודיע המפקח כאמור בתקנת משנה (ג), רשאי המבקש — כל עוד לא הודיע המפקח על החלטתו — למכור את המצרך החדש במחיר שנקב בבקשתו.

(ה) אישר המפקח מחיר למצרך חדש או אישר העלאת מחיר, או הועלה המחיר כאמור בתקנת משנה (ד) יהא המחיר שאושר או המחיר שבו נמכר המצרך כאמור בתקנת משנה (ד) — המחיר היציב.

(ו) בתקופת תקפן של תקנות אלה לא יעשה אדם במהלך עסקו שירות שלא עשאו במשך ששת השבועות שקדמו למועד הקובע במחיר העולה על הסכום בשקלים שבו עשאו לראשונה לאחר המועד הקובע.

השכרת מקרקעין

5. (א) לגבי השכרת מקרקעין לתקופה שאינה עולה על חמש שנים (להלן — השכרה) יחולו הוראות תקנה 2 אף כשההשכרה אינה במהלך עסק.

(ב) בהשכרה יראו כל תקופה של חודש כהשכרה נפרדת, ודמי השכירות בעד חודש שכירות שהוא בתקופת תחילתן של תקנות אלה לא יעלו על דמי השכירות בשקלים שהיו משולמים במועד הקובע בעד תקופת השכרה של חודש, אף אם חווה השכירות נכרת לפני תחילתן של תקנות אלה.

דמי שכירות
בדירות ובבתי
עסק מוגנים

6. (א) על אף האמור בחוק הגנת הדייר [נוסח משולב], התשל"ב—1972, והתקנות שהותקנו על פיו, ימשיכו לחול עד יום ט' בשבט התשמ"ה (31 בינואר 1985) דמי השכירות שחלו במועד הקובע, שייראו לענין תקנות אלה כמחיר יציב, והם יועלו ביום י' בשבט התשמ"ה (1 בפברואר 1985) כדלהלן:

(1) בדירה — בשיעור שנקבע בתקנה 3(2) לתקנות הגנת הדייר (דמי שכירות יסודיים ודמי שכירות בדירות), התשמ"ד—1984;⁷
 (2) בבית עסק — לפי שיעור עליית המדד מן המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי הקודם עד המדד שפורסם לאחרונה לפני יום 'י' בשבט התשמ"ה (1 בפברואר 1985).

7. נקבע בחיקוק, למעט היתר לפי חוק הפיקוח, כי מחיר של מצרך או של שירות יעלה במועד שהוא בתקופת תקפן של תקנות אלה, או כי יותר להעלותו כאמור, הרי על אף האמור באותו חיקוק ימשיך לחול מחיר השווה לסכום בשקלים שהיה צריך לשלמו במועד הקובע.

8. השרים רשאים, לאחר התייעצות עם המפקח ואם יש להם יסוד סביר להניח כי הדבר דרוש לקיום אספקה סדירה או שירותים סדירים, לקבוע לגבי מצרכים ושירותים מסוימים, כי על אף האמור בתקנה 2 רשאי המפקח להתיר העלאת המחיר, ולענין זה יחולו הוראות סעיפים 16 עד 116 לחוק הפיקוח בשינויים המחוייבים ושינוי הבא: בסעיפים האמורים, במקום "הממונה" קרי "המפקח"; התיר המפקח העלאת מחיר לפי תקנה זו, יהא המחיר שנקבע לפי זה — המחיר היציב.

פרק ג': הוראות שונות

9. לענין חוק הפיקוח, כל מצרך הוא מצרך ברפיקוח וכל שירות הוא שירות ברפיקוח.

10. שילם אדם בעד מצרך או בעד שירות את המחיר היציב, לא יהווה הדבר הפרת חוזה ולא ישמש עילה לבטלותו או לביטולו, או לתביעת ההפרש או כל פיצוי, שיפוי או השבה, אף אם הוסכם בחוזה על מחיר גבוה יותר.

11. הטוען שיש בידו היתר או אישור שניתן לפי תקנות אלה חייב, לפי דרישה, להראות את ההיתר לכל אדם שהמפקח הסמיכו לכך.

12. תחילתו של היתר או אישור ביום שנמסרה עליו הודעה לאדם הנוגע בדבר, אם לא נקבע בו תאריך מאוחר יותר; היתר או אישור שנשלח אל אדם בדואר רשום לפי מען שצוין בבקשה, רואים אותו כאילו נמסר לו בתום ארבעים ושמונה שעות משעה שנמסר לדואר למשלוח.

13. (א) עבירה על תקנות 2, 3, 4 או 5 תיחשב לכל דבר וענין כעבירה לפי חוק הפיקוח, למעט לענין סעיף 41 לחוק הפיקוח, אם לא נקבע אחרת בתקנות אלה.

(ב) עבירה על תקנות 2, 4 ו-5 דינה — מאסר שלוש שנים; עבירה על תקנה 3, דינה — מאסר שנה.

14. עבירה על תקנה 2 בקשר למכירת מצרך או עשיית שירות במחיר העולה על המחיר המרבי, עבירה על תקנה 3, ועבירות על סעיפים 21 ו-27 לחוק הפיקוח וצווים שהוצאו לפיהם יהיו עבירות לענין סעיף 239 סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב—

⁷ ק"ת התשמ"ד, עמ' 2550.

1982, 8, ותקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 * (להלן — תקנות סדר הדין הפלילי); אולם הזמנה למשפט לגבי עבירות כאמור תהיה לפי טופס 8 ד שבחוספת לתקנות סדר הדין הפלילי והיא תימסר בידי שוטר או עובד ציבור שהוסמך לפי סעיפים 30, 31 ו-32 לחוק הפיקוח.

כופר כסף

15. (א) בסעיף זה, "ועדה" — ועדה של שניים המורכבת מנציג היועץ המשפטי לממשלה ונציג המנהל הכללי של משרד התעשייה והמסחר.

(ב) עבר אדם עבירה כאמור בתקנות 13, או עבירה על חוק הפיקוח, או נחשד בה, רשאית הועדה, בהסכמת אותו אדם, לקחת מידו כופר כסף בסכום שלא יעלה על הקנס הגבוה ביותר שניתן להטיל בשל אותה עבירה, ומשעשתה כן יופסק כל הליך משפטי לעניין העבירה; אולם אם הוגש כתב אישום אין לקחת כופר כסף אלא אם כן היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לכך אישר זאת.

(ג) הועדה רשאית להתנות כופר כסף במתן התחייבות להימנע מעבירה תוך תקופה שתקבע ושלא תעלה על שנה; ההתחייבות תהיה ערובה שלא תעלה על הקנס הגבוה ביותר שמותר להטיל בשל העבירה שכופרה ותהיה בערבות צד שלישי או בלי ערבות, כפי שתקבע הועדה.

(ד) הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי תקנת משנה (ג) להימנע ממנה, תחולט הערובה.

16. הוראות תקנות אלה באות להוסיף על חוק הפיקוח, והן יחולו על אף האמור בכל דין אחר.

עדיפות התקנות

17. סמכות, חובה או מינוי שנקבעו בחוק הפיקוח או מכוחו יראו אותם כאילו נקבעו גם לענין תקנות אלה.

סמכויות ומינויים

18. תקנות אלה לא יחולו על:

סייג לתחולה

(1) מצרך או שירות המיוצאים בפועל מישראל, לרבות מצרך המיועד לייצור מצרך המיוצא בפועל מישראל, או מצרך או שירות שלגביו הוציא בנק ישראל פנקס קניות מקומיות או פנקס יצוא עקיף, והוא מיוצא בפועל או מיועד לייצור מצרך או עשיית שירות המיוצאים בפועל מישראל; לענין זה, "יצוא מישראל" — למעט ליהודה ושומרון וחבל עזה;

(2) פירות וירקות טריים שאינם מיועדים לתעשייה, למעט פירות וירקות טריים המיועדים לייצור מוצרי תעשייה המיוצאת בפועל מישראל, אך לא ליהודה ושומרון וחבל עזה, וכן פרחים;

(3) בכפוף לתקנות 2 (ב) ו-5 (ב) — מצרך שנמכר, למעט מצרך שהוצע למכירה, או שירות שסופק למעשה, והכל לפני תחילתן של תקנות אלה;

(4) מכירה או החכרה של מקרקעין שהחזקה בהם תימסר לאחר תקופת תחולתן של תקנות אלה, ואולם הוראת תקנה 3 תחול.

8 ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

9 ק"ת התשל"ד, עמ' 1200.

(5) הולכת נוסעים מישראל למקום בחוץ לארץ או ממקום בחוץ לארץ למקום אחר בחוץ לארץ, או ממקום בחוץ לארץ לישראל, לרבות שירותים בחוץ לארץ שהם חלק בלתי נפרד מהזכות להולכה על פי תנאיה ושאושרה על פי דין, לרבות החכרת כלי שיט או כלי טיס למטרות הולכה כאמור;

(6) הובלת מטענים מישראל ואליה בדרך היבשה, האוויר או הים, לרבות החכרת כלי שיט או כלי טיס למטרות הובלה כאמור;

(7) מצרך הנמכר או שירות הניתן לכלי טיס או כלי שיט הנכנס לישראל או היוצא ממנה, ומחירו משולם במטבע חוץ;

(8) שירות שנותנת רשות שדות התעופה או רשות הנמלים או מינהלת נמל אחרת לגבי כלי טיס או כלי שיט הנכנס לישראל או היוצא ממנה, לגבי כניסת נוסעים לישראל ויציאתם ממנה, או לגבי הסעה ושינוע של טובין היוצאים מישראל;

(9) השכרת ציוד לתקופה העולה על 30 חדשים, בין שהחלה לפני תחילתן של תקנות אלה ובין שהחלה אחרי תחילתן;

(10) עשיית שירות בידי תושב חוץ כששכר השירות משולם במטבע חוץ או בשקלים שמותר להמירם למטבע חוץ, ומותר להעביר את מטבע החוץ לחו"ל והכל כשניתן לכך היתר שניתן על פי חוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח-1978;

(11) מטבע חוץ;

(12) יהלומים;

(13) אירוח בבית מלון הניתן לתושב חוץ ומחירו משולם במטבע חוץ;

(14) ביטוח, למעט ביטוח לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970¹⁰; ואולם —

(א) בביטוח שבו דמי הביטוח מחושבים כאחוז מסכום הביטוח לא ידרוש ולא יגבה מבטח בתקופת תחולתן של תקנות אלה אחוז העולה על האחוז שגבה במועד הקובע;

(ב) בביטוח רכב (רכוש), ביטוח דירות ותכולתן וביטוח תאונות אישיות תחול הוראת תקנה 3;

(15) מתן אשראי — לרבות הלוואות, פקדונות, ערבויות, קיבול שטרות, נכיון שטרות, פתיחת אשראי תעודות או אישורו, וכן אשראי שנותן מוכר מצרך או עושה שירות במהלך עסקיו לקונה או למקבל השירות ובלבד שאין במתן אשראי כאמור משום מכירת המצרך או עשיית השירות במחיר העולה על המחיר היציב.

דין המדינה

19. תקנות אלה יחולו גם על המדינה.

ביצוע

20. השרים רשאים להתקין צווים בכל הנוגע לביצוע תקנות אלה.

10 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320.

21. (א) תקנות שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים), התשמ"ה—
1984¹¹ (להלן — התקנות הקודמות) — בטלות, ויראו תקנות אלה כאילו הותקנו ביום
ט' בחשוון התשמ"ה (4 בנובמבר 1984). ותחילתן ביום האמור.

(ב) תהא זו הגנה טובה לנאשם ובעבירה על תקנות אלה בשל מעשה שעשה לפני
פרסומן אם בשעת עשייתו פעל כדין לפי התקנות הקודמות.

ב' בכסלו התשמ"ה (26 בנובמבר 1984)
(חמ 1833—3)

י צ ח ק מ ר ד ע י מ ש ה נ ס י מ
שר האוצר שר המשפטים

ממלא מקום שר התעשייה והמסחר

11 ק"ת התשמ"ה, עמ' 177.

הודעת ההוצאה לפועל (אגרות, שכר והוצאות) (מס' 2), התשמ"ה—1984

בתוקף סמכותי לפי פריט 8 (ד) של התוספת לתקנות ההוצאה לפועל (אגרות,
שכר והוצאות), התשכ"ח—1968¹ (להלן — התקנות), אני מודיע לאמור:

1. בהתאם לשינויים שחלו בתוספת היוקר המשתלמת לשכירים בחודש נובמבר 1984
בשיעור של 13% יהיה נוסח פריט (א) בתקנה 8 לתקנות הנ"ל מיום 1 בדצמבר 1984
כלהלן:

העלאת אגרות

"(א) השכר למוציא לפועל או לפקיד בית המשפט לפי
תקנה 8(ג):

האגרה בשקלים

(1) בוצעה כהלכה פעולה של עיקול מטלטלין המצריך

כניסה לחצרים, חיפוש, מסירת נכס או קטין או
מסירת הודעת פינוי

530

(2) בוצעה כהלכה הפעולה של הוצאת מעוקלים או
פינוי בפועל של מקרקעין

790

(3) בעד הוצאת מעוקלים בעת ביצוע העיקול, תפיסת
מכונית או גיהול מכירה פומבית

1,020

(4) אם לא בוצעה הפעולה מטעמים שאינם תלויים
במבצע

250

(5) היה המוציא לפועל או פקיד בית המשפט מלווה
פקיד עוזר לפי הוראות המוציא לפועל יהיה פקיד
העוזר זכאי לשכר של 75% משכרו של המוציא
לפועל או של פקיד בית המשפט.

מ ש ה נ כ ט , נ ש י א
מנהל בתי המשפט

כ"ה בחשוון התשמ"ה (20 בנובמבר 1984)
(חמ 88—3)

1 ק"ת התשכ"ח, עמ' 2131; התשמ"ה, עמ' 164.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).